

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13135/2024
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужила АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате и утврђења својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3144/23 од 22.02.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3144/23 од 22.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3144/23 од 22.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10155/2022 од 09.10.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилама исплати укупан износ од 1.329.314,97 динара и то тужилама АА, ББ, ВВ и ГГ по 147.701,66 динара, а тужили ДД износ од 738.508,31 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 09.10.2023. године до исплате, као и да им солиадрно накнади трошкове парничног поступка у износу од 439.452,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени стекао право својине у 792/18050 делова на катастарској парцели број .. КО Петроварадин која је уписана у ЛН број .. код РГЗ СКН Нови Сад 3, што су тужиле дужне признати и трпети да се након правноснажности ове пресуде тужени упише код надлежне службе за Катастар непокретности. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужила преко износа досуђених ставом првим изреке до износа које су тужиле потраживале тужбом, са припадајућом затезном каматом на ту разлику.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3144/23 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у

ожалбом усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), којом је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама тог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, са истим правним основом и битно сличним чињеничним стањем. Правилна примена материјалног права (члана 58. Устава РС и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права) у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а у конкретном случају је утврђено да је предметна парцела број .. КО Петроварадин делом (у површини од 132 м²) одузета у јавном интересу и приведена јавној намени – јавној саобраћајној површини регулације улице која још није добила назив и која је делимично опремљена електроенергетском и гасном инфраструктуром и функционално повезује делове насељеног места Петроварадин, а у преосталој површини од 1673 м² је намењена за остале намене – породично становање са појасом контролисане градње и регулације државног пута ИБ-21 зелене површине, на основу планског акта туженог, те је на овај начин постала јавна својина јединице локалне самоуправе (туженог Града Новог Сада) у одузетом делу.

Из наведених разлога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке, применим одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате и утврђења својине поднета је 12.12.2022. године, а преиначена је поднеском тужила од 25.01.2023. године. Вредност предмета спора

побијаног дела за сваку тужиљу посебно износи 147.701,66 динара, односно за тужиљу ДД 738.508,31 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору са захтевом за новчано потраживање које не прелази законом прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије према члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић